

عنوان مقاله:

بررسی عوامل موثر در کاهش پرخاشگری دانش آموزان دوره ابتدایی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده‌گان:

فرزاد مظفری - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته علوم تربیتی دانشگاه شمس گنبد کاووس

عاطفه عابدی داشلی برون - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته علوم تربیتی دانشگاه شمس گاوس

زینب خوجملی - کارشناسی رشته علوم تربیتی دانشگاه شرق گلستان گنبدکاووس

خلاصه مقاله:

رفتار پرخاشگرانه یکی از شایع ترین اختلالات رفتاری انسان است. بر اساس مطالعات انجام شده درصد زیادی از مشکلات رفتاری کودکان با عنایوین مختلف مربوط به پرخاشگری است. وجود نظریات مختلف در این مورد حکایت از پیچیدگی موضوع دارد. پرخاشگری از نظر علمی نوعی گرایش در انسان است که به صورت ضربه زدن، کشتن و تخریب خود را نشان می‌دهد. آنچه که شخص در پاسخ به یک رفتار بیان می‌کند و نشان می‌دهد به گونه‌ای است که باید گفت مناسب عمل با رفتار طرف مقابل نیست. پژوهش حاضر به روش موروی کتابخانه‌ای انجام شده است که هدف از آن بررسی عوامل موثر در کاهش پرخاشگری دانش آموزان دوره ابتدایی بود. نتایج نشان دادند که تاثیر محیط خانواده، رفتار معلم محیط زندگی و همسالان به میزان زیادی در ایجاد رفتار پرخاشگرانه انش آموزان موثر هستند. نتیجه گیری کلی: پرخاشگری بیشتر عامل بیرونی دارد و با کنترل محرکهای محیطی میتوان میزان پرخاشگری را کاهش داد. در این بررسی تاثیر محیط خانه و خانواده بیشتر از عوامل دیگر بود.

کلمات کلیدی:

پرخاشگری، معلم، مدرسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1979114>

